

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24C/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119207413
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119207413.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v spore žalobkyne F. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D.. D. XXXX/XX proti žalovanému Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, V., o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa z a m i e t a.
- II. Žalovaný má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.
- III. Súd z r u š u j e neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.7.2019 č. k. 28C/38/2019-11.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručенou súdu dňa 4.9.2019 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť nepribližovať sa k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov.

2. Uviedla, že so žalovaným sa zoznámila v roku 2007. Začali spolu žiť v spoločnej domácnosti v roku 2009 v jej byte na ul. gen. D. XXXX/XX v V.. Spolužitie bolo spočiatku bez problémov. Prvé problémy nastali, keď prišla na to, že si sms-kuje s rôznymi ženami, čo jej prekážalo. Vo firme HARTES s. r. o. v V., kde bola zamestnaná ju začal sústavne kontrolovať a chorobne žiaril na kolegov, čo ju veľmi obmedzovalo. Preto z práce odišla a zamestnali sa spolu vo firme DELTA a. s. v G. nad Y.. Následne však jeho žiarlivosť vyústila do agresívneho správania nielen voči nej ale aj voči kolegom. Vyčítal jej kamarátstvo s pánom J. E., čo bol ich spoločný kamarát a on si chorobne myslel, že s ním má milenecký vzťah, čo nie je pravda. Priznal psychické problémy, vraj má v sebe veľa agresivity, ktorú nevie ovládať. Následne navštívil svoju obvodnú lekárku H.. U. Y., ktorá mu predpísala lieky na ukludnenie a odporučila mu psychiatrické vyšetrenie u H.. U. J. v V.. To bolo asi v novembri 2018. Dňa 17.11.2018 sa jej začal vyhrážať smrťou, donútil ju chytiť nôž, že či je dostatočne ostrý a zobral jej z ruky telefón a z neho zavolať J. E., ktorý bol v tom čase v práci a vyhrážal sa mu, že ho zabije. Mali strach, ale mysleli si, že ho to prejde, pretože sa lieči. Následne odišiel z bytu a rozišli sa. Považovala som vec za uzavretú. Dňa 3.2.2019 čakal žalovaný J. E. pred jeho domom na ul. R. v V., pretože vedel, že ide do práce. Začal sa mu vyhrážať, že ho zabije ak je so ňou a zabije celú jeho aj jej rodinu. Následne si žalovaný sadol do auta a odišiel. Potom jej J. E. zavolať, čo sa stalo a spolu išli na políciu. Na 00 PZ v V. podali trestné oznámenie, vedené pod ČVS : ORP-102/TN-TN-2019. Dňa 4.3.2019 jej prišlo z polície uznesenie o tom, že vec postupujú na Odbor všeobecnej vnútornej správy v V. na prejednanie priestupku. Dňa 26.3.2019 ju žalovaný kontaktoval opäť cez aplikáciu „WHATS UP“, kde jej písal, že nikoho nemá, že je sám a bude na mňa stále čakať. V mesiaci máj sa opäť vyhrážal J. E. sms-kami a telefonátmi, že mu nedá pokoj do konca života. Dňa 6.5.2019 opäť išli na políciu podať trestné oznámenie pod č. DÚ:835/TN-2019. Vec bola vedená ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a postúpená na prejednanie na Odbor všeobecnej vnútornej správy v V.. Následne dňa 9.7.2019 asi okolo 21.15 h. fyzicky napadol J. E. na

záhrade na ulici B. v V.. Prišla hliadka polície a začala vec riešiť. Za uvedený skutok voči J. E. mu Okresný súd v Trenčíne dňa 11.07.2019 pod č. k. OT/95/2019-50 uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace s podmieneným odložením na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Z uvedených dôvodov sa vážne obáva o svoj život a zdravie, pretože viem, že žalovaný svoje vyhrážky dokáže aj uskutočniť, čo dokázal svojim konaním voči J. E.. Bojí sa keď ide z práce vo večerných hodinách domov, že môže kedykoľvek na mňa zaútočiť, čo jej dosť závažným spôsobom znižuje kvalitu života.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 29.1.2020 uviedol, že niektoré vyjadrenia žalobkyne sa nezakladajú na pravde. Keď pracovala vo firme HARTES s.r.o., musela odísť z firmy s okamžitou výpoveďou, lebo mala problém s financiami, chýbali jej peniaze v pokladni. Vo firme Delta pracovala chvíľu, nič konkrétne neuviedla. S pánom E. sa stretávala už 3 roky počas ich vzťahu. Keď chodil do Čiech za dcérami, bola s ním. Keď mal nočné zmeny, stretávali sa, dokonca keď prišiel nečakane skôr z firemného večierka, našiel ho u nich, no žalobkyňa mu tvrdila, že sa len zhovárali od 22:00 do 5:30 hod., čo sa mu vôbec nepozdávalo pravdivé. Samozrejme ho to hnevalo a preto som aj tak reagoval a stalo sa to, že spravil ten skutok, za ktorý sa mu ospravedlnil. Žalobkyňa uvádza, že mal priznať psychické problémy, čo sa nezakladá na pravde. Postupne mu to všetko začalo dochádzať, že ona aby bola tá dobrá, tak chcela z neho urobiť psychopata pred celou rodinou. Nakoniec navštívil obvodnú doktorku H.. Y. s tým, že má problém so žalobkyňou, ktorá mu odchádza s pánom E., tak mu predpísala lieky na upokojenie. Po vystaňovaní v novembri 2018 zistil, že sa pán E. presťahoval k žalobkyňi a vtedy mu došlo, prečo sa všetko tak udialo rýchlo. Žalobkyňa je psychiatrická pacientka, pravidelne navštevuje psychiatrickú ambulanciu H.. J. (K G. R. V.). Aj susedia vedia, že je psychicky chorá a zákerná, vyhýbajú sa jej kvôli hádkam. Po rozchode so žalobkyňou ju nevidel a ani nestretol, nechápe prečo podala na neho žalobu. S pánom E. sa vôbec nerozpráva a ani nemá záujem. Má priateľku a žije si svoj život, nemá záujem sa neustále naťahovať so žalobkyňou ani s pánom E.. Nemá žiadny dôvod sa o nich zaujímať.

4. Vo vyjadrení zo dňa 24.2.2020 žalobkyňa uviedla, že vyjadrenie žalovaného je chaotické, dehonestujúce, urážajúce a účelové. Jeho vyjadrenie je plné klamstiev a nenávisti a snahy psychicky ničť ju a jej rodinu, susedov a kamarátov. Žalovaný bol od začiatku majetnícky a chorobne žiarlivý, čo dokazuje aj jeho neadekvátne správanie voči nej v jej bývalých zamestnaniach. V roku 2009, keď sa ku nej prisťahoval po príchode z poobedňajších zmien našla v posteli cudzie spodné prádlo a tak ho z bytu vyhodila. Po jeho ospravedlneniach a prosbách jeho mamy ho znovu prijala, čo som urobila veľkú chybu. J. E. je jej kamarátom 13 rokov, stretávali sme sa spoločne aj so žalovaným. Sú naďalej iba kamaráti. J. E. u nej nie je nasťahovaný. Ďalšie klamstvo pána Y. vyplýva z jeho negácie priznať sa k psychickým problémom. Jeho bývalá manželka sa s ním bola nútená rozvieť z tých istých dôvodov ako sa s ním rozišla ona. Jeho výbušná a chorobne žiarlivá povaha sa nedala zniesť. Čo sa týka susedov, s ktorými žije v jednom dome 30 rokov, tak akurát na jednu susedu majú dobré vzťahy. K nej žalovaný chodil a ona mu všetko bonzovala. Hovorila mu či je doma, koho mala na návšteve a pod. Keď sa v novembri 2018 odsťahoval prišla sa jej osobne sťažovať, že ju žalovaný neustále otravuje telefonátmi o mne a že ju to obťažuje. Čo sa týka tvrdení žalovaného, že nechápe prečo podala na neho žalobu, uviedla, že sa vyhrážal zabitím jej aj celej jej rodine, o čom je záznam aj na 00 PZ V.. Navyše žalovaný býva na P. ulici vedľa ulice D., kde býva ona a vidí jej do dvora a aj suseda jej potvrdila, že ju sleduje. Taktiež jej volá do práce na recepciu Sociálnych služieb mesta V. na ul. J. XX a keď sa ozve ihneď zloží. Bojí sa o svoj život a chce mať už konečne kľud.

5. Žalobkyňa označila nasledovné dôkazy: uznesenie OO PZ Trenčín ČVS: ORP-102/TN-TN-2019 a potvrdenie o oznámení z OO PZ V..

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavila žalobkyňa, ktorá svoju neúčast ospravedlnila a súhlasila s konaním v jej neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie taktiež nedostavil hoci predvolanie naň mal vykázané riadne a včas, o odročenie nepožiadaval. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie žalobou, vyjadrením žalovaného zo dňa 29.1.2020, ospravedlnením žalovaného zaslané J. E. (čl. 44-46), vyjadrením žalobkyne zo dňa 24.2.2020. Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. OT/95/2019 oboznámil trestný rozkaz zo dňa 11.07.2019, zápisnicu o výsluchu spísanú na Okresnom súde V. dňa 11.7.2019 (č. I. 54, 55), záverečnú správu z probačného dohľadu (čl. 67), uznesenie Okresného súdu V. zo dňa 20.8.2020 sp. zn. OT/95/2019 (č. I. 81), z vyšetrovacieho spisu - zápisnica o trestnom oznámení (č. I. 1 - 3), uznesenie zo dňa 9.7.2019 (č. I. 6, 7), výsluch žalovaného č. I. 13 - 16, úradný záznam č. I. 44. Súd zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 28C/38/2019 oboznámil uznesenie ČVS: ORP-102/TN-

TN-2019 (č. I. 4, 5, 6), uznesenie č. k. 28C/38/2019-11 zo dňa 26.7.2019 (č. I. 11 - 13), a zistil nasledovný skutkový stav:

7. J. E. dňa 9.7.2019 podal na Obvodnom oddelení Policajného zboru v V. trestné oznámenie na žalovaného z dôvodu, že ho dňa 8.7.2019 napadol na jeho záhrade na ul. L. v V.. Vyhrážal sa že ho zabije a zbil ho. Napadol ho pretože sa stretáva s jeho bývalou priateľkou. Na základe uvedeného potom poverený príslušník OO PZ V. začal podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku stíhanie voči žalovanému (v uvedenom konaní v danom štádiu ako obvinenému) pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaného v súbehu s prečinom nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona. Žalovaný po tom čo mu bola obmedzená osobná sloboda počas výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie uviedol, že si je vedomý čo spáchal (skutok vo vzťahu k J. E.), s trestným rozkazom súhlasí, vzdáva sa práva podať odpor. Trestným rozkazom č. k. OT/95/2019-50 právoplatným dňa 11.7.2019 bol potom žalovaný uznaný vinným za skutok voči poškodenému J. E. kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, spáchaného v súbehu s prečinom nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že „dňa 8.7.2019 v čase o 21.15 hodine v V. na ulici L. číslo XX pristúpil k poškodenému J. E. so slovami, že mu zničil život a že ho zabije, po čom na poškodeného fyzicky zaútočil tak, že ho viackrát udrel rukami zovretými v päst' do oblasti hlavy a pravého ramena, následkom čoho obaja spadli na zem, kde obvinený pokračoval vo fyzickom útoku na poškodeného počas ktorého opakovane kričal, že ho zabije, čo u poškodeného vyvolalo dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, pričom poškodenému spôsobil povrchové poradie hlavy, opuch a odreninu.“ Odsúdený bol na podmienený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so skúšobnou dobou probačného dohľadu v trvaní 1 rok. Žalovanému bola taktiež uložená povinnosť spočívajúca v príkaze verejne sa v skúšobnej dobe probačného dohľadu ospravedlniť poškodenému. Zo záverečnej správy z výkonu probačného dohľadu sp. zn. 46Pr/54/2019 vyplýva, že spolupráca so žalovaným bola na veľmi dobrej úrovni, termíny stanovené probačnou a mediačnou úradníčkou dodržiaval, počas skúšobnej doby nespáchal žiadny trestný čin, spáchal tri priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, poškodenému sa verejne ospravedlnil. Z uznesenia tunajšieho súdu č. k. OT/95/2019-81 zo dňa 20.8.2020 právoplatného dňa 22.9.2020 vyplýva že žalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil.

8. Z úradného záznamu v konaní pod ČVS: ORP-652/TN-TN-2019 zo dňa 9.7.2019 (čl. 44 spisu sp. zn. OT/95/2019) ako aj z uznesenia ČVS: ORP-102/TN-TN-2019 zo dňa 28.2.2019 (čl. 4-6 spisu sp. zn. 28C/38/2019) súd zistil, že skutok, ktorý žalobkyňa opisovala a ktorého sa žalovaný dopustil voči jej osobe dňa 17.11.2018 bol kvalifikovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Z vyššie uvedeného uznesenia vyplýva, že žalobkyňa vypovedala, že po tom (po 17.11.2018) sa jej žalovaný nijakým spôsobom nevyhrážal. Žalovaný ju nikdy neudrel a ani ju nikdy fyzicky nenapadol. V závere uznesenia sa uvádza „vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že v danom prípade, konanie podozrivého, ktoré uviedli oznamovatelia, nenapĺňa všetky znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečné vyhrážanie, a to vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, kde ku samotnému konaniu - vyhrážaniu, ktoré nebolo žiadnym spôsobom zdôraznené, taktiež nebolo jednoznačne preukázané, že by poškodení mali dôvodnú obavu do takej miery, že by mohlo ísť o trestný čin, teda nedošlo k bezprostrednej hrozbe, ale bolo výsluchmi preukázané, že išlo o vzájomné konflikty zrejme v dôsledku nevery. Teda v danom prípade sa môže jednať o priestupok proti občianskeho spolunažívaniu, ale nie o trestný čin nebezpečného vyhrážania.“

9. Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 28C/38/2019-11 zo dňa 26.7.2019, právoplatným dňa 16.8.2019 bol žalovanému uložený zákaz priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako päť metrov. Súčasne bola žalobkyni druhým výrokom uložená povinnosť podať žalobu o ochranu osobnosti v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

10. Podľa § 11 od. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej tiež „OZ“), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

11. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

12. Podľa § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej tiež „CSP“), pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

13. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona, súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190220>> podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Ustanovenie § 49 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190220>> platí rovnako.

14. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona, Pri určení probačného dohľadu ustanoví súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd uloží obmedzenia alebo povinnosti, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

15. Podľa § 51 ods. 3 Trestného zákona, obmedzenia spočívajú najmä v zákaze a) účasti na určených verejných podujatiach, b) požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, c) stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine, d) vstupu na vyhradené miesta alebo priestory, na ktorých trestný čin spáchal, e) účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávok, f) kontaktu s určenou osobou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

16. Podľa § 51 ods. 4 Trestného zákona, povinnosti spočívajú najmä v príkaze a) nepriblížiť sa k určenej osobe na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydli'a určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje, b) vystaňovať sa z bytu alebo domu, v ktorom sa neoprávnenne zdržuje alebo ktorý protiprávne obsadil, c) nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu, d) zaplatiť v skúšobnej dobe dlh alebo zameškané výživné, e) osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenému, f) skúšobnej dobe získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvafikačnom kurze, g) podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, h) podrobiť sa liečeniu závislosti od návykových látok, ak mu nebolo uložené ochranné liečenie, i) podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve, j) zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie, k) dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu, v odôvodnených prípadoch aj opakovane.

17. Vyššie uvedené ustanovenia Trestného zákona nepredstavujú jediné zákonné ustanovenia, na základe ktorých možno uložiť inej osobe obmedzenia či povinnosti, ktorých sa domáhala žalobkyňa v tejto veci. I keď ustanovenia predpisov občianskeho práva, nemajú takého konkrétne ustanovenia, uloženie obmedzení a povinností je možné skrz aplikáciu ustanovení žaloby upravujúce ochranu osobnosti. Nie je tak apriori vylúčené, aby súd v občianskom právom konaní uložil žalovanému obmedzenia či povinnosti, akých sa domáha žalobkyňa vo veci samej. Ustanovenie § 13 ods. 1 OZ priamo počíta s možnosťou žiadať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti. Jedná sa o typ negatívnej žaloby. Ako nevyhnutný predpoklad aplikácie negatívnej žaloby je existencia skutočností odôvodňujúcich v tomto prípade uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa približovania k žalobkyni, čím by bola žalobkyňa ohrozená na živote a zdraví v čase rozhodnutia súdu, nakoľko v zmysle § 217 ods. 1 CSP je pre súd rozhodný deň vyhlásenia rozsudku. Inak povedané, je potrebné preukázať, že v čase vyhlásenia rozsudku dochádza konaním žalovaného k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobkyne.

18. Aj v prípade, že nedochádza v čase vyhlásenia rozsudku konaním žalovaného k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne je možné žalobe vyhovieť, avšak jedine za predpokladu, že je preukázané, že reálne hrozí takýto neoprávnený zásah, či jeho opakovanie. Za predpokladu, že nie je preukázané, že reálne hrozí neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, nie je dané právo na uloženie povinnosti zdržať sa zásahov a už prípadný vykonaný zásah možno odčiniť inými typmi žalôb na ochranu osobnosti uvedených v § 13 OZ než zdržovacou žalobou. Uvedené analogicky vyplýva napr. z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 2 Cdon 1626/96, v

ktorom sa uvádza, že zákaz neoprávneného rušenia vlastníka veci podľa § 126 ods. 1 OZ prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie vlastníka zo strany rušiteľa trvá, alebo tam, kde síce prestalo, avšak existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania v budúcnosti.

19. V prípade, že v čase vyhlásenia rozsudku nedochádza k neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti a nie je ani preukázané reálne nebezpečenstvo takýchto zásahov, je potrebné žalobu zamietnuť.

20. Tieto predpoklady a to, že žalovaný ku dňu rozhodnutia súdu neoprávnené zasahuje do práva na ochranu osobnosti žalobkyne alebo hrozí reálne nebezpečenstvo takéhoto zásahu v budúcnosti či jeho opakovanie neboli v danej veci preukázané.

21. V konaní nebolo preukázané, že žalovaný má v úmysle sa k žalobkyňi približovať za účelom dopustiť sa neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti, do jej telesnej či psychickej integrity. V konaní nebola preukázaná reálna hrozba takéhoto konania žalovaného. Skutok za ktorý bol žalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín bol spáchaný voči poškodenému J. E., nie voči žalobkyňi. Z výpovede samotnej žalobkyne pred povereným príslušníkom OO PZ (čl. 4-6 spisu 28C/38/2019) navyše vyplynulo, že žalovaný sa jej od 17.11.2018 nijakým spôsobom nevyhrážal a že žalobkyňu (nie J. E.) nikdy neudrel ani ju fyzicky nenapadol. Z vyjadrenia žalovaného vyplynulo, že žalobkyňu po ich rozchode (november 2018) nevidel ani sa s ňou nestretol, pričom tieto tvrdenia žalobkyňa žiadnym spôsobom nerozporovala, opak nepreukázala. Taktiež skutok ktorého sa dopustil voči žalobkyňi (17.11.2018) bol príslušnými orgánmi kvalifikovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Nebolo preto preukázané, že je tu reálna hrozba, že žalovaný má v úmysle začať sa približovať k žalobkyňi s cieľom jej ublížiť či vytvoriť v nej pocit prenasledovania, či iným spôsobom pri priblížení k žalobkyňi neoprávnené zasiahnuť do jej práva na ochranu osobnosti. Zo žiadneho dôkazu nie je preukázané, že by mal žalovaný záujem takto konať vo vzťahu k žalobkyňi, že by sa k nej chcel približovať takým spôsobom, ktorý by spôsobil neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti.

22. Z vykonaných dôkazov nie je preukázané, že by v súčasnosti, t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku žalovaný do života žalobkyne negatívne a neoprávnené zasahoval, či existencia takých skutočností, ktoré preukazujú, že tu existuje konkrétne nebezpečenstvo zo strany žalovaného voči žalobkyňi, ktorým by došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti. Takisto z dôkazov vôbec nevyplýva, že by sa žalovaný približoval k žalobkyňi na menšiu vzdialenosť ako 5 metrov, resp. mal taký úmysel takto konať, takým spôsobom, že by došlo k nejakému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, t.j. že by jej mal úmysel žalovaný ublížiť či vytvoriť u nej obavy o zdravie či život, zasiahnuť do jej telesnej a duševnej integrity, pritom objektívne možnosti k tomu mal, keďže sa zdržiava na slobode a neodkladné opatrenie objektívnu prekážku takémuto konaniu nepredstavuje.

23. Nebolo preukázané, že zo strany žalovaného dochádza ku dňu vyhlásenia rozsudku k fyzickým či verbálnym útokom, ktorými by žalovaný ohrozoval žalobkyňu na živote či zdraví. Posledný tvrdý negatívny kontakt bol prostredníctvom sms správy zo dňa 26.3.2019, no ani v tejto správe sa žalobkyňi žalovaný žiadnym spôsobom nevyhrážal. Navyiac od toho času neboli žalobkyňou ani tvrdené žiadne ďalšie fyzické či verbálne útoky na jej osobu, preto nemožno mať zato, že takéto konanie zo strany žalovaného žalobkyňi ku dňu vyhlásenia rozsudku, vzhľadom na dlhú dobu od negatívneho kontaktu zo dňa 17.11.2018, ktorá uplynula a viac sa nevyskytovali, hrozí.

24. Vzhľadom nato, že zo strany žalobkyne neboli navrhnuté také dôkazy, ktoré by ku dňu vyhlásenia rozsudku preukazovali neoprávnené zásahy do jej práva na ochranu osobnosti ani reálna hrozba takých zásahov zo strany žalovaného, súd žalobu zamietol.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku tak, že nakoľko bol žalovaný v celom rozsahu úspešný v tomto konaní, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalobkyňi v plnom rozsahu, t. j. vo výške 100%. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

27. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

28. Podľa § 336 ods. 4 CSP, ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 335 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20181212>> primerane.

29. Podľa § 335 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamietá alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

30. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola vo veci samej zamietnutá, rozhodol súd podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení o neodkladnom opatrení tak, že ho zrušil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.